

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON
TIEDOTUSLEHTI
No 6/2006

Tiedonjyvä

Hyvään vanhemmuuteen ei
ole yhtä reseptiä – s. 8

Esteettömyys löytyy pään
sisäلتä – s. 20

41. vuosikerta
Painos 6000 kpl
Vastaava toimittaja
Liisa Harjula
puh. (014) 260 1054
liisa.harjula@adm.jyu.fi

Toimitussihteeri
Kirsi-Marja Nurminen
puh. (014) 260 1055
kirsi-marja.nurminen@adm.jyu.fi

Ilmoitusmyynti ja tilaukset
Kalevi Luoma
puh. (014) 260 1049
kalevi.luoma@adm.jyu.fi

Toimituksen postiosoite
Jyväskylän yliopisto/viestintä
PL 35
40014 Jyväskylän yliopisto

Käyntiosoite
Seminaarinkatu 15,
hallintorakennus, 4. kerros
Faksi (014) 260 1041

Julkaisija
Jyväskylän yliopisto
Forssan Kirjapaino 2006

Sisäinen jakelu
Virastomestarit

ISSN 0789-4805
Seuraava numero
ilmestyy 3.4 2006

Kannessa: Matti Perälä ja tyttäret
Elsa (vas.) ja Mimmi Siekkinen
keksivät kotipihalla monenlaista
tekemistä.
Kuva: Petteri Kivimäki

Tiedonjyvän tilaukset:
www.jyu.fi/viestinta/tiedonjyva

Sisältö

- 4 Lyhyet
- 8 Eläkää ihmisiksi, vanhemmat
- 12 Paheita vähän kerrallaan
- 14 Vuorovaikutus on kehityksen kotipesä
- 16 140-vuotias Norssi näyttää tietä
- 18 Urheilemalla lisää yhteishenkeä ja kuntoa
- 20 Esteettömyys löytyy pään sisältä
- 22 Balkanin opetusala trimmataan EU-kuntoon
- 24 Sinulle on postia
- 26 Tietotekniikan opetus yhdistää kolme laitosta
- 27 Eettiset
- 28 Tiedonnälkään
- 30 Väitökset
- 32 Tutor neuvoo ja tutustuttaa
- 34 Summary
- 35 Kalenteri

sivu 16

Normaalikoulun alakoulu juhli 140-vuotista toimintaansa lokakuun alussa. Jyväskylän mallikoulu oli ensimmäinen Suomessa.

Aino Sallinen
rehtori

Sanoista tekoihin

Nykyään näyttää olevan suurta muotia esittää julkisuudessa kriittisiä arvioita korkeakoulutuksen määrästä ja laadusta. Määrää pidetään liian korkeana ja laatua heikona. Väitteiden taustalla on terveellistä huolehtimista, mutta usein myös sitkeästi eläviä väärinkäsityksiä, puutteellista tietoa ja ontuvia perusteluja.

Korkeakoulutettujen määrä ikäluokasta on hieman alle puolet eikä 70 prosenttia, kuten usein virheellisesti väitetään. Harhasta seuraa johtopäätös, jonka mukaan korkeakoulutuksen volyymi on liian suuri.

Väite ei ole mitenkään uusi. L.A. Puntila kirjoitti aiheesta Suomen Kuvalehden vuonna 1934 otsikolla ”Sivistyneistön liikatuotanto – eräs kansallinen murhenäytelmä”. Ylioppilastulvan vastustamiskomitea oli tehnyt laskelmat, joiden mukaan oppineiston kasvu oli ylittänyt yhteiskunnan kantokyvyn. Nytkin väitetään tohtoreita koulutettavan työttömyyskortistoon.

Tutkijakoulutusta, tutkimusrahoitusta ja tutkijanuraa koskeneet tuoreet selvitykset ovat nostaneet varsin yhdensuuntaisesti esille keskeisimmät ammattimaisen tutkimustyön ongelmat. Ne liittyvät ennen kaikkea tohtorintutkinnon suorittamisen jälkeiseen sijoittumiseen ja sirpalemaisiin nimityksiin, jotka koituvat erityisesti naistohtoreiden kohtaloksi.

Osa ongelmista johtuu nykyisestä virkamieslain-säädannöstä. Se tulisi ottaa kiireellisesti uudistettavaksi. Lain tavoitteena on ajatus, että virkamies nimitetään aina pysyvästi virkaan ja että määräaikainen virkasuh-

de on tiukasti rajattu ja erityisehdot täyttävä palvelussuhde.

Yliopistojen rahoitusrakenne on kuitenkin muuttunut ratkaisevasti kymmenen viime vuoden aikana. Huomattava ja yhä kasvava osa tutkimuksesta tehdään täydentävän rahoituksen turvin, joten tilanne on merkittävästi muuttunut. Virkamieslain soveltaminen sopii siis huonosti yhteen täydentävään rahoitukseen perustuvan tutkimustyön palvelussuhteeksi.

Osa tutkijanuraan liittyvistä ongelmista ratkeaisi, mikäli yliopistolain muutosesityksen mukaisesti muillekin yliopistoille kuin Helsingin yliopistolle ja Åbo Akademielle sallittaisiin rahastotalous. Yliopiston pitäisi päästä palkkaamaan tutkijoita nykyistä joustavammin ja pitkäjänteisemmin.

Suomella ei ole varaa lähteä alentamaan akateemisesti koulutettujen määrää, mutta rahoituksen painopistettä olisi siirrettävä tutkijatohtoreihin. Liian moni jää väitelyään tyhjäkäynnille, vaikka tohtoreiden työttömyysaste onneksi on erittäin alhainen, vain noin kaksi prosenttia. Nuorille tohtoreille tulisi pystyä tarjoamaan nykyistä paremmat mahdollisuudet pätevoityä tutkijan uralle ja meritoitua professuureja varten – sekä kotimaassa että ulkomailla.

Yliopistojen virkarakenne kaipaava ripeää uudistamista. Muutostarpeet on tunnistettu moneen kertaan ja rakennemalleja on kehitelty pitkään. Nyt on toimenpiteiden aika.

Viivi Koivu tähtäsi MM-kultaan

Fysiikan laitoksen jatko-opiskelija Viivi Koivu voitti syyskuun alussa opiskelijoiden maailmanmestaruuden 10 metrin ilmakiväärkilpailussa Tsekin Plzenissä. Koivun 50 laukauksen yhteistulos oli 499,7. Hopea ja pronssi menivät Saksaan **Manuela Felixille** (498,1) ja **Sylvia Aumannille** (496,5).

Koivu on kilpaillut Suomen maajoukkueessa jo 13-vuotiaasta lähtien.

– Isä harrasti ammuntaa, ja tuntui tylsältä vain odotella häntä radalla. Kokeilin itsekin kerran ja jäin heti koukkuun, Koivu kertoo.

Toista vuotta jatko-opintoja tekevä Koivu on tottunut tasapainolemaan opintojen ja kilpailemisen välillä.

– Onhan se hermoja raastavaa. Kisamatkat ovat pitkiä, ja silloin opiskelu- ja työasiat jäävät takalalle. Onneksi laitoksen professorit **Markku Kataja** ja **Jussi Timo-**

nen ovat ymmärtäneet poissaoloni. Iso kiitos heille siitä. Mutta aika kyllä riittää, kun sen käyttää tehokkaasti, tietää Koivu, joka on ehtinyt 1-vuotiaan tyttären äidiksiin.

Kilpailumenestys on Koivulle tuttua, sillä mitaleita on kertynyt niin EM- kuin MM-tasoltakin.

– Tähänastisen ammuntaurani kruunu on ollut joukkuekilpailun MM-kulta vuodelta 2002. Nyt tullut voitto ja mestaruus oli silti yllätys. Ammunta kulki tosi hyvin, fiilis oli vahva ja vaikka jännitti, pystyin keskittymään. Tuloskin oli hyvä.

Opiskelijoiden MM-kisa päätti ammutakauden, ja Koivu pystyy taas keskittymään opintoihin.

– Tässä menee varmaan kuukausi, etten katsokaan pyssyyn. Ensi vuonna pitäisi kiertää mahdollisimman monta maailmancupin kilpailua, jotta saisimme Suomelle edustuspaikan Pekingin olympia-

MARJO YLI-KIIKKA

Viivi Koivu metsästää Suomelle ensi kaudella olympiapaikkaa.

lasiin. Jos ammunta kulkee tähän tapaan, niin paikka varmasti irtoaa. Olympialaisiin pääsy on haaveeni, Koivu tunnustaa. -KMN

Helena Sederholm on vuoden alumni

Jyväskylän yliopiston Vuoden alumniksi nimitettiin FT, professori Helena Sederholm. Hän on monipuolinen ja aktiivinen valtakunnallinen kulttuurialan toimija ja vaikuttaja, jonka erityisalueita ovat muun muassa nykytaiteen ja taidekasvatuksen suhde, taidehistoria sekä taidepuhe.

Helena Sederholm valmistui filosofian kandidaatiksi Jyväskylän yliopistossa vuonna 1989 pääaineenaan taidekasvatus, filosofian lisensiaatiksi 1995 ja filosofian tohtoriksi 1998.

Sederholm on toiminut kuvataidekasvatuksen professorina Taide-

TARJA VÄNSKÄ-KAUHANEN

teollisen korkeakoulun taidekasvatuksen osastolla vuodesta 2003.

Hänen aiempaan työuraansa sisältyy mm. ylioppilaskunnan kulttuurisihteerinä toimimista, kausi ylioppilaslehden toimittajana, Jyväskylän yliopiston taidekasvatuksen laitoksen assistenttin ja yliassistentin virkojen hoitoa, Ardenoux-toimintimimi ja dosentuurit sekä Jyväskylän että Helsingin yliopistoissa.

Jyväskylän yliopiston alumniiyhdistys JYKYS ry palkitsi ansioituneen Jyväskylän yliopistosta valmistuneen henkilön eli Vuoden alumnin Yliopistopäivillä 22.9. taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen ja musiikin laitosten esityksestä.

VTT:lta hiukkaskiihdytin Jyväskylään

Jyväskylän yliopisto ja VTT ovat solmineet sopimuksen, jonka perusteella VTT luovutti Otanie-messä sijainneen NEC Pelletron -tandemkiihdyttimen lisälaitteineen Jyväskylän yliopistoon. Kiihdyttimen arvo on noin 500 000 euroa. Luovutuksen ehtona oli, että yliopisto toimittaa viiden vuoden ajan veloituksetta mittausspektrit korkeintaan 200 VTT:n näytteestä vuodessa.

Lahjoitus liittyy osaltaan VTT:n tilajärjestelyihin sen hankkiessa uutta, suurikokoista kalustoa.

Kiihdytin tuo uusia mahdollisuuksia fysiikan laitoksen kiihdytinlaboratorion toimintaan. Se vahvistaa laitoksen materiaalfysiikan tutkimusta ja tarjoaa uusia yhteistyömuotoja yritysten kanssa. Kiih-

KUVA: TIMO SAJAVAARA

Hiukkaskiihdytin saapui Jyväskylään syyskuun lopussa. Tässä sitä nostetaan ulos muuttoautosta.

dytintä käytetään myös yhteistyöprojekteissa nanotieteiden alan ja liikunta- ja terveystieteellisen alan

tutkimuksessa. Paitsi huippututkimusta kiihdytin hyödyttää merkittävästi myös fysiikan opetusta.

Etusivut uusiksi

Yliopiston suomen ja englanninkieliset pääsivut on uudistettu. Kotisivujen uusi ilme on jatkoa työlle, joka aloitettiin tiedekuntien ja laitosten sivu-uudistuksella viime vuoden alussa. Sivuston ulkoasu on suunnitellut yliopiston alumni **Marko Anttonen** Done Informati-on Oy:stä.

Pääsivuilta löytyy tietoa opiskelijoiden, tutkijoiden, henkilöstön

sekä sidosryhmien tarpeisiin. Sivut tuovat myös esille uutisia ja tapahtumia akateemisen työn arjesta sekä yliopistolle tärkeitä teemoista.

Sisällöiltään pääsivut ovat hie-man erilaiset. Yliopiston Internet-sivujen ylläpitäjien yhteinen haaste on kansainvälisen verkkoviestinnän kehittäminen.

Julkaisu- ja sisällönhallintajärjestelmäksi Jyväskylän yliopistossa

valittiin Plone-sovellus. Avointa lähdekoodia käyttävistä suomalaisorganisaatioista Jyväskylän yliopisto on tällä hetkellä suurin yksittäinen "plonettaja".

Valittu julkaisujärjestelmä täyttää esteettömyyden kriteerit, ja saavutettavien sivustojen tekemiseen liittyvät kysymykset ovat muun muassa ylläpitäjäkoulutuksessa olleet hyvin esillä.

Valaistuksen parantaminen nousi esille kampuksen ympäristökyselyssä. Valo on Jyväskylässä -tapahtuman ajan saa Seminaarinmäkeä ihastella uudessa valossa. Jotkut valaistusratkaisut toteutetaan mahdollisesti pysyvästikin. Normaalikoulun valaistusta ihasteltiin avajaisten kävelykierroksella. Tapahtuma kestää 22.10. saakka.

Olo tuntuu kotoisalta kampuksella

Jyväskylän yliopiston opiskelijat ja henkilökunta pitävät yliopiston kampusta Suomen viihtyisimpänä ja kodikkaana sekä melko toimivana. Tämä selvisi ylioppilaskunnan ympäristövaliokunnan järjestämästä kampusympäristökyselystä. Kyselyyn vastasi 476 ihmistä.

Ongelmiksi koettiin erityisesti pyöräparkkien, atk-tilojen ja opasteiden vähäisyys sekä kampusalueiden väliset etäisyydet.

Luontoa on tarpeeksi, mutta kukkia ja istutuksia toivottiin silti lisää, samoin penkkejä ja parempaa valaistusta erityisesti Seminaarinmäelle. Rumana kampuksella pidettiin lähinnä epäsiisteyttä, jos mitään. Kuitenkin 89 % vastaajista piti kampusta vähintään melko siistinä.

Kampuksella liikutaan eniten pyörällä ja kävellen. Hankaliksi reiteiksi koettiin esimerkiksi C-rakennuksen kiertävä hiekkatie, Lii-

kunnan kohdalla Keskussairaalan tien ylittävä suojatie ja Kramsunkatu.

Kiinteistöpäällikkö **Esko Korhonen** ja Senaatti-kiinteistöjen **Anja Taskinen** kiittelivät tutkimusta ja lupasivat, että sen tulokset tullaan ottamaan huomioon. Osa epäkohdista oli heidän mukaansa jo tiedossa, mutta myös uusia nousi esiin. -HK

Tieto lisää pyöräilijän turvallisuutta

Pyöräilytavat ja sitä mukaa pyöräilijöiden turvallisuus ovat kohentuneet niiden muutaman vuoden aikana, kun Jyväskylän kaupunki on yhdessä Liikenneturvan ja Poliisin kanssa järjestänyt Seminaarinmäellä pyöräilytapahtuman. Tapahtuma oli tänäkin vuonna osa liikkujan viikkoa.

Vanhempi konstaapeli **Jouko Meriläinen** jakoi neuvoja Kauppa-kadun ja Vaasankadun risteyksessä. Suurin osa huomautuksista johdettiin siitä, että pyöräilijät ajoivat jalkakäytävällä tai suojatiellä. Moni huomautuksen saanut ei tiennyt olevansa jalkakäytävällä.

Kirjastolla sai antaa palautetta kaupungin rakennuttajainsinööri **Timo Vuori**aiselle ongelmallisista pyöräilykohteista.

– Tällaisia ovat esimerkiksi paikat, joissa suojatien jälkeen pyörätie ei enää jatkukaan. Myös liian korkeat reunakivet ja näköesteet hämmästyttävät pyöräilijöitä. Samoin esimerkiksi Puistokadulla puiden

oksat hipovat pyöräilijän päätä. Tällaiset haitat on helppo korjata, kunhan vain saamme niistä tiedon, Vuoriainen vakuuttaa.

Pyöräilykypärän käyttö on Jyväskylässä ”surkeaa”.

– Liikenneturva on laskenut, että

PIIRROS: JONNA MARKKULA

vain noin 20 prosenttia pyöräilijöistä käyttää kypärää. Se on tosi vähän, pahoittelee Vuoriainen. -KMN

Atk-keskuksesta tietohallintokeskus

Yliopiston atk-keskuksen nimi muutetaan tietohallintokeskukseksi 1.1.2007 alkaen. Tietohallintokeskus on yliopiston erillislaitos, jonka tehtävänä on edistää, tukea ja koordinoita tietotekniikan hyödyntämistä yliopistossa.

Uudelleen organisoinnilla halutaan muun muassa parantaa tietohallintopalveluiden ja niiden muutosten hallintaa, turvata tietohallintohenkilöstön ammatillinen kehittyminen sekä parantaa kokonaismenojen hallintaa ja tuottavuutta.

Siirtymävaiheessa tietohallintokeskuksessa työskentelee noin 85 henkilöä ja eri yksiköissä 15 henkilöä. Lähtökäytännön työpaikka pysyy yksiköissä. Myös yksiköiden tutkimukseen ja omaan opetukseen kiinteästi liittyvien tietohallintopalveluiden ylläpitohenkilöstö säilyy edelleen yksiköissä.

Jyväskylään kolme ulkomaista huippuprofessoria

Jyväskylän yliopisto menestyi hyvin Suomen Akatemian ja Tekesin rahoitusohjelmassa ja saa kolme vierailevaa huippututkijaa: Agoraan aeronautiikan asiantuntija, professori **Jacques Periaux** UPM/CIMNE Barcelonasta Espanjasta, fysiikan laitokselle professori **Jacek Dobaczewski** Varsovan yliopistosta Puolasta ja kielten laitokselle **Jan Blommaert** Lontoon yliopistosta Iso-Britanniasta.

Suomen Akatemia ja Tekes rahoittavat vierailevien tieteen ja teknologian huippututkijoiden rahoitusohjelmassaan yhteensä 24:a

tutkimushanketta 17,5 miljoonalla eurolla. Rahoitus merkitsee 24 vierailevan huippututkijan rekrytointia 12 suomalaiseen yliopistoon tai tutkimuslaitokseen 2 – 5 vuodeksi. Ensimmäiset tutkijat aloittavat työnsä vuoden 2007 alussa.

Rahoitusohjelman tavoitteena on vahvistaa Suomen tieteellistä ja teknologista osaamista, kansainvälistää suomalaista tutkimusjärjestelmää, tuottaa lisäarvoa kansalliselle innovaatiojärjestelmälle sekä tukea yliopistojen ja tutkimuslaitosten tutkimuksellista profiloitumista. Tavoitteena on myös luoda

uudenlaista kansainvälistä yhteistyötä perustutkimuksen ja sovellettavan tutkimuksen sekä yritysten tutkimus- ja kehitystoiminnan välille.

Tammikuussa 2006 päättyneellä aiehakukierroksella suomalaiset yliopistot ja tutkimuslaitokset määrittivät vahvuusalueensa sekä ulkomaalaisen tai ulkosuomalaisen tutkijan, joka vahvistaisi tämän alueen tutkimusympäristöä. Yliopistot ja tutkimuslaitokset esittivät lähes sataa tutkijaa mukaan rahoitusohjelmaan. Näistä 35 valittiin varsinaiseen hakuun.

Lapsesta ei ole mukavaa että vanhemmat eroavat, siksi heidän pitäisi valita oikea pari, että niiden ei pitäisi erota.

Eläkää ihmisiksi, vanhemmat

Hyvään vanhemmuuteen ei ole reseptiä

Villa Ranan Blomstedtin sali oli lähes viimeistä tuolia myöten täynnä, kun siellä syyskuun alussa tarkastettiin **Leena Valkosen** väitöskirja ”Millainen on hyvä äiti tai isä”. Myös tiedotusvälineet ovat soilleet tuoreelle tohtorille ahkeraan aiheesta.

– Minua on varoiteltu syylistämistä vanhempia, mutta tärkeintä minusta on tuoda esille lasten käsityksiä ja siten ajaa heidän asiaansa, Valkonen pohtii.

Valkosen tutkimusaineisto muodostuu yli 200:n 5.-6. luokkalaisen lapsen kirjoituksesta.

– Minua on aina kiinnostanut, mikä lapsen kannalta on vanhemmuudessa oleellisin ja tärkeintä. Siksi halusin kysyä sitä heiltä itseltään. Sikäli tutkimukseni tulokset ovat lohdulliset, ettei hyvään vanhemmuuteen ole yhtä tiettyä reseptiä. Lapset eivät odota ihmeellisyyksiä. Heille yhdessäoloksi riittää vaikkapa käynti Citymarkettissa, muistuttaa hän.

Valkonen jaotteli lasten käsitykset hyvästä vanhemmuudesta viiteen eri osa-alueeseen: pitää lasta tärkeänä, pitää huolta lapsesta, on kiva, rajoittaa ja kasvattaa sekä elää ihmiseksi.

Valkonen yllättyi siitä, että lasten kirjoituksissa ihmisiksi eläminen nousi yhdeksi tärkeimmäksi hyvän vanhemman ominaisuudeksi. Lasten odotukset vanhempiensa vastuullisesta elämästä varmaan mietityttävät monia.

– On kiinnostavaa tarkastella vanhemmuutta niin, että siihen vaikuttaa muukin elämä. Lapsi seuraa tarkkaan, miten vanhemmat pärjäävät ihmissuhteissa ja päihiteiden

kanssa, Valkonen sanoo.

Toinen merkittävä vanhemmuuden tukipilari oli lasten mielestä tärkeänä pitäminen.

– Siihen lapset lukivat kuuluvaksi esimerkiksi rakastamisen, välittämisen ja tukemisen. Myös ajan antaminen kuuluu samaan yhteyteen.

Valkonen uskoo, että hyvä vanhemmuus rakentuu näiden kahden ominaisuuden varaan. Hän nimittää niitä vanhemmuuden ehdottomuuksiksi.

– Muuten vanhemmuus voi koostua hyvinkin erilaisista piirteistä. Lapsille arki on vahvasti mukana. Heille niin

sanottua laatu-aikaa on yhdessäolo, joko kotona tai muualla. Joistakin kirjoituksista käy ilmi, että lapset kärsivät vanhempien kiireestä ja yhteisen ajan puutteesta.

Pöllöt aikuiset vai malli-ihmiset

Aikaisemmin lapsilta ei juuri ole kysytty heidän näkemyksiään vanhemmuudesta.

– On vaikea sanoa, mistä lasten käsitykset muodostuvat. Varmasti omilla kokemuksilla on vaikutusta. Joissa-

Lapsille niin sanottua laatuaikaa on yhdessäolo, joko kotona tai muualla.

kin kirjoituksissa saatettiin paheksua toisten vanhempia, jotka esimerkiksi ostivat lapselle kaikkea. Myös tiedotusvälineissä voitaisiin miettiä, millaista aikuiskuvaa ne näyttävät. Tosi-tv-ohjelmissa aikuiset käyttäytyvät pölpösti, mikä saattaa aiheuttaa lapsessa turvattomuutta.

Kasvatusvastuun lapset katsovat kuuluvan vanhemmille.

– Kasvatuksena he pitävät nimenomaan kurinpitoa ja rajojen asettamista. Hyvä vanhempi ei suostu kaikkeen ja opettaa, mikä on oikein tai väärin.

Valkosen mielestä huolenpito lapsista liittyy laajempaan kokonaisuuteen, huolenpidon yhteiskuntaan.

– Varsinkin vanhemmuustutkimuksessa käsite on jäänyt taka-alalle, vaikka se on kiinnostava ja monitieteinen. Sen taustalla vaikuttaa yhteiskunnan arvomaailma: miten esimerkiksi tuetaan lapsiperheitä ja millaisia palveluja on saatavilla. Toki huolenpito liittyy muihinkin ryhmiin kuin lapsiin – esimerkiksi ikääntyviin.

Valkonen suunnittelee ja toteuttaa yliopiston Täydennyskoulutuskeskuksessa muun muassa opettajien täydennyskoulutusta.

Leena Valkonen suunnittelee nykyisessä työssään opettajien täydennyskoulutusta. Kuva: Kirsi-Marja Nurminen.

– Totta kai toivon lapsuuden ja vanhemmuuden näkökulmien olevan myös niissä entistä vahvemmin mukana.

Sitaatit Leena Valkosen väitöskirjasta Millainen on hyvä äiti tai isä? Viides- ja kuudesluokkalaisten lasten vanhemmuuskäsitykset.

Yrittäjät Matti Perälä ja Pauliina Siekkinen hoitavat vuorotellen kahta nuorimmaistaan, Elsa ja Mimmiä.

Hyvä vanhempi

PIIRROKSET: JONNA MARKKULA

pitää lapsesta huolen

pitää lasta tärkeänä

on kiva

rajoittaa ja kasvattaa

elää ihmisiksi

Mä en tykkää ku vanhemmat kyselee et mis sitä ollaan oltu ku onhan mullakin privaattielämää!

Jyväskylässä vahvaa osaamista

Lapset, nuoret ja kasvamisen ympäristöt on yksi yliopiston monitieteisistä osaamiskeskittymistä vuosina 2007-2010. Osaamiskeskittymän sisältöjen kehittämiseksi rehtori nimitti kesällä työryhmän, joka jätti suunnitelmansa rehtorille lokakuun alussa. Syyskuussa työryhmä selvitti netin välityksellä osaamiskeskittymään liittyvää tutkimusta yliopistolla.

- Kyselyyn vastasi lähes 80 henkilöä eri laitoksilta ja tiedekunnista. Vastaajat olivat kiinnostuneita ja innostuneita teemasta sekä yhteistyöstä tiedekuntien välillä, kertoo työryhmän sihteeri, erikoistutkija **Anna Rönkä** perhetutkimus-

keskuksesta.

Kyselyn avulla työryhmä kartoitti alan toimijat ja osaamisen painopisteet.

- Selvitimme myös jo olemassa olevia yhteistyömuotoja ja verkostoja sekä vastaajien toiveita yhteistyön vahvistamiseksi.

Kysely toteutettiin avoimena, jotta kaikilla olisi mahdollisuus saada äänensä kuuluviin.

- Näin saimme tietoa myös meille aikaisemmin tuntemattomista alaan liittyvistä toimijoista ja tutkimuksista. Luonnollisesti jotkut teemat toistuivat. Ne kertovat yliopiston suuntautumisesta ja sitoutumisesta, Rönkä pohtii.

Työryhmän työskentelyaika oli lyhyt ja tiivis. Kehittämissuunnitelman lisäksi ryhmä tekee hanke-ehdotuksen lapsuudentutkimuksen valtakunnallisen tutkijaverkoston perustamisesta.

Työryhmään kuuluivat ryhmän puheenjohtaja, professori Leena Alanen, professori Pauline von Bonsdorff, dekaani Lasse Kannas, lehtori Marjo Kuronen, professori Heikki Lyytinen, dekaani Helena Rasku-Puttonen ja sihteerinä Anna Rönkä. -KMN

Paheita vähän kerrallaan

Yliopiston asiantuntijat hyvinvointikahveilla

Yliopistopäivien yhteydessä järjestettiin ensimmäistä kertaa tutkijakahvila, jossa asiantuntijat saivat vastata yleisöltä Internetin kautta tulleisiin kysymyksiin. Kahvilan teema oli hyvinvointi – tai pahoinvointi, johon keskustelu usein lipeää.

– Välillä tuntuu siltä, että purnaamme ihan turhaan, huomautti kirjallisuuden professori **Tarmo Kunnas**.

Monet kysyjät olivat huolissaan lasten ja nuorten hyvinvoinnista sekä talouden vaikutuksista siihen.

– Kyllähän vanhempien varallisuus vaikuttaa ruokattomuuksiin ja sitä kautta lasten hyvinvointiin, totesi tutkija **Mika Vuori** terveystieteiden laitokselta.

– Ja Amerikassa köyhät ihmiset tunnistaa nykyisin lihavuudesta, lisäsi kansantaloustieteen tutkija **Tatu Hirvonen**.

– Toki rahavaikeudet heijastuvat vanhemmista lapsiin. Vanhemmat eivät välttämättä jaksa kiinnittää lapsiin huomiota. Samalla tavoin työpaineetkin voivat välittyä, pohti erikoistutkija **Anna Rönkä** Perhetutkimuskeskuksesta.

Onnellisuutta voi kuitenkin lisätä pienillä tempuilla vaikeinakin aikoina.

– Kauniisti katettu pöytä kynttilöineen ja servetteineen irrottaa arjesta, maalaili Kunnas.

Rönkä uskoo, että työn ja perheen yhtälö ei ole ratkaisematon.

– Ne lisäävät elämään tyytyväisyyttä ja tukevat toisiaan. Naiset tosin ovat kovemmalla kuin miehet, koska naisten vastuulla on suuri osa kotitöistäkin.

Ystävät pelastavat

Akatemiatutkija **Maili Pörhölälle** tuli paljon kysymyksiä kiusaamisesta. Haluttiin tietää muun muassa, miten lapsuusiän kiusaamiskokemukset vaikuttavat aikuisena.

– Kyllähän ne vaikuttavat ja näkyvät esimerkiksi masentuneisuutena, yksinäisyytenä ja ihmissuhteiden pelkona. Lapselle avuksi ovat kuitenkin hyvät ystävät ja aikuisten tuki, Pörhölä korosti.

– Kiusatut kuitenkin voivat aikuisena usein paremmin kuin kiusaajansa, hän jatkoi.

Aikuisen tulisi puuttua kiusaamiseen, jos sellaista kohtaa.

– Jos ei puutu, niin silloin ikään kuin hyväksyy asian. Aikuiset ovat parempia salaamaan kiusaamista. Silloin ystävän teko on viestittävä, että olen käytettävissä, jos tarvitset apua.

Vaikeuksien kautta voittoon

Tatu Hirvonen sai vastata kysymyksiin kuluttamisen tuomasta onnellisuudesta.

– En halua tuomita ketään. Kuluttamisessa on osin kyse kilpailusta ja erottumisesta muista ihmisistä.

– Minä arvelen, että noin 5000 – 6000 euron kuukausitulot voisivat tehdä ihmisestä täysin vapaan rahahuolista ja siten onnellisen, Kunnas veikkasi.

Kunnas myös uskoi, että nimenomaan kamppailu tietyn päämäärän saavuttamiseksi tuo onnen.

– Elämään tarvitaan haasteita ja ponnistuksia. Ei olisi mitään järkeä saada kaikkea tuosta vaan.

Nuorten hyvinvoinnin uhkana kahvilakeskustelussa nähtiin päihteiden käyttö. Pohdittiin esimerkiksi sitä, pitäisikö vanhempien hankkia nuorisolleen perjantaioluet.

– Mitä vähemmän mahdollisuuksia nuorilla on päih-

teitä käyttää, sitä vähemmän on päihteistä aiheutuvia ongelmia. Jos vanhemmat hankkivat juomat, on niitä entistä enemmän tarjolla, Vuori korosti.

– Paheita pitäisi porrastaa pitkin elämää, niin minä olen tehnyt, Kunnas nauratti kahvilayleisöä.

Myös media luo käyttäytymismalleja. Asiantuntijat pohdiskelivat tosi-tv:n merkitystä.

– Eivät ne välttämättä terveellisiä lapsille ole. Enemmän televisioon tarvittaisiin suuria tarinoita ja hyviä samaistumisen kohteita. Toki lapset osaavat myös erottaa ylilyöntejä, Rönkä sanoi.

– Kamoon! Ei pidä lähteä noitavainoihin. Me ihmiset hän niitä ohjelmia teemme, muistutti Hirvonen.

Lopuksi palattiin vielä tosiasioiden äärelle, kun kahvilan juontaja, Radio Keski-Suomen toimittaja **Päivi Kupla** kysyi Tarmo Kunnakselta intohimosta ja ikääntymisestä.

– Ei se vähene iän myötä!

Ensimmäistä kertaa järjestetty tutkijakahvilla keräsi noin 80-päisen yleisön seuraamaan Tutkijoiden yön tapahtumia. Asiantuntijoille esitettiin runsaasti hankalia kysymyksiä kiusaamisesta päihteiden käyttöön ja kuluttamiseen.

TEKSTI Kirsi-Marja Nurminen
KUVA Petteri Kivimäki

Vuorovaikutus on kehityksen kotipesä

Marja-Leena Laakson tie varhaiskasvatuksen professoriksi on ollut suora.

– Jo pienenä halusin tehdä töitä ihmisten ja ihmissuhteiden parissa. Haaveilin pappisurasta tai avio-
liittoneuvojan työstä. Opiskelin ensin sosiologiaa, mutta
vaihdoin pääaineen kehityspsykologiaan, Laakso kertoo.

Gradun jälkeen Laakso jäi tekemään lisensiaatintyötä
lapsen kielellisestä kehityksestä. Myös väitöskirja kä-
sitteli samaa aihetta.

– Kyseessä oli pitkittäishanke, jossa oli mukana vähän
reilut 200 lasta. Olin tiiviisti tekemisissä lasten ja perhei-

den kanssa, mistä pidin kovasti.

Nykyisessä tehtävässään Laaksolla on kaksi ”lempilas-
ta”.

– Meneillään olevassa Esikko-projektissa tutkin esikie-
llestä kommunikaatiota. Mukana ovat lapset ovat iäl-
tään kuudesta kuukaudesta kolmeen vuoteen. Toinen lä-
heinen tutkimuskohde ovat ylivilkkaat lapset ja heidän
kehityksensä tukeminen vanhempia tukemalla. Lapsen ja
vanhemman vuorovaikutus on molemmissa tutkimuk-
sissa keskeinen teema.

Esikko-projekti pyrkii antamaan neuvoloille normit

”Vuorovaikutus on kaksisuuntaista. Jokainen lapsi haastaa vanhemmassaan eri puolia.”

Marja-Leena Laakso tutkii muun muassa vanhemman ja lapsen vuorovaikutusta. Välillä onkin vaikea erottaa työ- ja kotielämää toisistaan, hän myöntää. Nuorimmainen Sofia lähtee mielellään äitinsä kanssa vaikka syksyiselle metsäretkelle.

lapsen esikielellisen kommunikaation ja varhaisen kielen normaalista kehityksestä. Tutkimuksessa on mukana kaikkiaan yli 500 lasta.

– Näin jo neuvoloissa osattaisiin seuloa kielelliset häiriöt ajoissa. Tavoite on luoda kielen kehityksestä samantyyppiset ”käyrät” kuin pituudesta ja painosta jo on.

Herkkyyttä ja avoimuutta kasvatukseen

Marja-Leena Laakso näkee lapsen ja vanhemman vuorovaikutuksen yhtenä merkittävimpänä lapsen kehitystä ohjaavana tekijänä.

– Se on paitsi kasvun ympäristö, myös suhde ja tunne, jossa lapsen kehitys tapahtuu. Perheessä tapahtuvat asiat ja kodin ilmapiiri heijastuvat aina myös lapsen kehitykseen. Tiedemaailmassa löytyy näkemyksiä, joiden mukaan vanhemmilla ei olisi mitään pitkäaikaista vaikutusta lapsen kehitykseen. Kehityopsykologina, äitinä ja kasvattajana minun on sitä vaikea hyväksyä.

Syy- ja seuraussuhteet ovat kuitenkin hankalia tutkitavia.

– Johtuuko esimerkiksi vanhemman uupumus lapsen käytöspulmista vai päinvastoin? Vuorovaikutus on kaksisuuntaista. Jokainen lapsi haastaa vanhemmassaan eri puolia, uskoo Laakso.

Hyvä vanhempi osaa Laakson mielestä tulkita ja ymmärtää lapsen tarpeita.

– Aikuisen tulisi olla avoin lapsen todellisuudelle. Myös

herkkyys tunnistaa lapsen tunteet on tärkeää. Aina vanhemmalla ei kuitenkaan ole tarpeeksi voimia tähän.

Vapaa-ajalla piruetteja

Laakso asuu Jyväskylässä Nisulan kaupunginosassa, jossa vaikuttaa tiivis kasvatusyhteisö.

– Afrikkalainen sananlasku kertoo, että yhden lapsen kasvattamiseen tarvitaan koko kylä. Nisulassa kaikki huolehtivat tarpeen vaatiessa kaikkien lapsista ja nuorisista. Olemme vitsailleet, että kahdeksan iltasoitto on hyvä koko kulmakunnan yhteinen kotiintulon merkki. Nuorille pitäisi vain olla omansa vähän myöhemmin ja ehkä iskevämmällä melodialla, Laakso naurahtaa.

Laaksolle työn parasta antia on vuorovaikutus opettajien kanssa.

– Rakastan myös omia tutkimushankkeitani. On antoisaa käydä puhumassa niistä, koska selvästi niitä pidetään tärkeinä. Kolmen lapsen yksinhuoltajaäitinä vain välillä tuntuu siltä, ettei aika riitä kaikkeen mielenkiintoiseen ja tärkeään.

Omat lapset ovat kuitenkin elämän ykkösasia.

– Tässä ammatissa ja erityisesti vanhemman ja lapsen vuorovaikutuksesta kiinnostuneena tutkijana on vaikea erottaa työ- ja kotielämää. Ystävien ja liikunnan parissa kuluu vähäinen oma aika. Vuosi sitten löysin uudelleen nuoruuteni harrastuksen taitoluistelun. Meillä on ihana ryhmä aikuisia naisia, jotka harjoittelevat piruetteja ja askelsarjoja.

140-vuotias Norssi näyttää tietä

Alakoulun rehtori Sari Keinonen toivoo, että päteviä opettajia riittää tulevaisuudessakin kaikkialle Suomeen

– Tämä talo on täynnä asiantuntijoita. Henkilökunta on innostunut työstään ja haluaa kehittää itseään. Minun haasteeni on, miten voin tukea heitä, pohtii Normaali-koulun alakoulun rehtori Sari Keinonen.

Keinosella on menossa kuudes vuosi rehtorina. Koulu juhli lokakuun alussa 140-vuotista toimintaansa. Tämän päivän Norssissa työskentelee 390 oppilasta, 28 opettajaa ja lisäksi muuta henkilökuntaa.

– Opettajat ovat monen ikäisiä, nuorista eläkeiän kynnyksellä oleviin. Suurin osa opettajista on hyvin kokeneita. Se onkin tärkeää opetusharjoittelijoiden ohjauksessa, sillä koulussa käy vuoden aikana noin 400 harjoittelijaa.

Mycs ohjaajien on huolehdittava omasta kouluttautumisestaan ja työnsä kehittämisestä.

– Toivon, että voimme antaa opiskelijoille hyvän mallin myös siitä. Tämän päivän opettajuus pohjaa oman työn tutkimiseen, kehittämiseen ja arviointiin, Keinonen sanoo.

Opettajankoulutus muutoksessa

Normaalikoulun tehtäviin kuuluvat kokeilut ja opetuksen kehittäminen. Meneillään olevia hankkeita ovat esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikan opetuskäytön kehittäminen ja kansainvälisyys.

– Eri Normaali-koulujen kesken yhteistyötä tehdään eNorssin kautta. Olemme tehneet yhdessä esimerkiksi opetussuunnitelmia.

Opetusministeriössä tutkitaan parhaillaan opettajan-koulutuksen muutostarpeita. Ikäluokat pienenevät ja opettajien tarve vähenee. Harjoittelun osalta pohditaan muun muassa sitä, voisiko harjoittelun toteuttaa myös kuntien ylläpitämissä kouluissa.

– Opiskelijat tarvitsevat monipuolisen kuvan opettajan työstä, joten on hyvä, jos osa harjoittelusta tehdään muissa kouluissa. Harjoittelijoiden tulisi kuitenkin olla mahdollisimman tasa-arvoisessa asemassa ohjauksen laadun suhteen.

Julki-suudessa on uumoiltu myös rakenteellisia muutoksia opetusharjoitteluun.

– Jos opettajia tulevaisuudessa koulutetaan entistä harvemmilla paikkakunnilla, vaikuttaa se eri tavoin eri puolilla maata. Toivottavasti päteviä opettajia riittää jatkosakin kaikkialle, Keinonen sanoo.

Auktoriteettiasema on ansaittava

Norssin juhlatiikosta haluttiin tehdä lasten juhla, ja viikon teemana oli kulttuuri.

– Meillä oli muun muassa kädentaitopäivä, musiikki-

Alakoulun juhlaaika valmisteltiin tekemällä yhdessä viirejä. Rehtori Sari Keinonen halusi muun henkilökunnan kanssa tarjota lapsille osallistumisen tuomia elämyksiä.

päivä sekä teatteripäivä. Varsinaista pääjuhlaa vietimme lauantaina 7.10. Halusimme tarjota lapsille elämyksiä osallistumisen kautta.

Koululle kootun näyttelyn avulla haluttiin lapsille kertoa myös Norssin historiasta ja koulutyön muutoksesta.

– Mielestäni opettajalla on edelleenkin auktoriteetti- asema, mutta se on ansaittava omalla toiminnalla. Kun yhteiset säännöt ovat selvät ja niistä pidetään kiinni, on lapsillakin turvallisempi olo, muistuttaa Keinonen.

Erilaiset neuvottelutilanteet lasten ja aikuisten välillä ovat lisääntyneet.

– Myös kodin ja koulun yhteistyötä on enemmän, mikä on hyvä asia.

Polvijärveltä kotoisin oleva Sari Keinonen on valmistunut Joensuun yliopistosta kasvatustieteiden maisteriksi vuonna 1985. Jyväskylään hän tuli vuonna 1995, ja rehtorina hänellä on menossa toinen viisivuotiskausi.

Vapaa-aikanaan Keinonen jättää kouluhuolet taakseen liikkumalla ja lukemalla.

– Harrastan muun muassa tanssia, rullaluistelua ja hiihtoa. Tällä hetkellä minua puhuttelevat brasilialaisen Paulo Coelho'n teokset. Vietän aikaa myös ystävien kanssa ja pidän luonnossa liikkumisesta. Opiskelu on ollut harrastus sekin, koska innostun herkästi uusista asioista.

Suomen ensimmäinen mallikoulu

Uno Cygnaeuksen suunnitelmien mukaisesti Jyväskylään perustettiin vuonna 1863 seminaari kansakoulunopettajien valmistusta varten. Sen yhteyteen tarvittiin opetusharjoittelua varten koulu, jota sanottiin mallikouluksi. Mallikoulun nimi kertoi koulun tehtävästä toimia kansakoulujen mallina ja opettajien kouluttajana. Vuonna 1866 toimintansa aloittanut Seminaarin mallikoulu oli Suomen ensimmäinen uuden asetuksen mukainen kansakoulu sekä Suomen ensimmäinen opetusharjoittelukoulu. Koko mallikoulu oli yhdeksänvuotinen kuten nykyinen peruskoulukin.

Mallikoulu (1866–1909) sai myöhemmin nimekseen harjoituskoulu (1909–1937), Jyväskylän kasvatusopillisen korkeakoulun harjoituskoulu (1937–1958), Kasvatusopillisen korkeakoulun opettajanvalmistuslaitoksen kansakoulu (1958–1966), Yliopiston opettajanvalmistuslaitoksen koulu (1966–1973), Jyväskylän harjoittelukoulu (1973–1976) sekä vuonna 1976 Jyväskylän normaalikoulu.

Lähteenä käytetty Martti Peltosen teosta Jyväskylän kansakoulun historia. Gummerus 1989.

Mr. ja Ms. Ambiotica -urheilukilpailuun kuuluu useita lajeja. Kesäkuussa kilpailtiin yleisurheilussa.

TEKSTI JA KUVA Markus Mykkänen

Urheilemalla lisää yhteishenkeä ja kuntoa

Bio- ja ympäristötieteiden laitoksella on jo neljänä vuonna järjestetty lähes läpi vuoden kestävä henkilökunnan urheilukilpailu. Kisa pyrkii motivoimaan henkilökuntaa huolehtimaan kunnostaan ja hyvinvoinnistaan. Henkilökunnan lisäksi kilpailuun ovat voineet osallistua laitoksen jatko-opiskelijat.

Mr. ja Ms. Ambiotica -kilpailu sisältää useita lajeja, joissa miehet ja naiset kilpailevat omilla sarjoissaan. Lajit on valittu monipuolisesti ja niissä on pyritty kohtuullisuuteen, jotta mahdollisimman moni voisi osallistua. Talvisin on kilpailtu hiihdossa ja luistelussa, kesällä yleis-

urheilussa viisiottelussa sekä vaihtoehtoisesti joko uinnissa tai triathlonissa 1/10-matkoilla. Näiden lisäksi kilpailun täydentävät vielä osakilpailut soudussa ja voimailulajeissa laitoksen omalla kuntosalilla.

Kokonaiskisan voittajalle sekä miesten että naisten sarjassa on vuosittain ojennettu laitoksen pääaulassa esillä oleva kiertopalkinto, johon on kaiverrettu voittajien nimet.

Laitoksella urheilukilpailu on saanut sekä myönteisen että varauksellisen vastaanoton. Erityisen myönteistä on se, että kisassa on mukana myös kolme professoria.

– Osa henkilökunnasta on ollut kilpailulle myötämie-
linen, kun taas osa on virnuillut koko touhulle. Laitos on
kuitenkin tukenut kilpailua, laboratoriomestarina työ-
skentelevä **Juha Ahonen** toteaa.

Ahonen itse on kisakärpäsen purema: hän on ottanut
osaa siihen joka vuosi ja lisäksi voittanut kilpailun kah-
tena viime vuonna.

– Kisa on avannut ihan uuden innostuksen urheiluun,
koska nyt on hyvä syy harjoitella monipuolisesti eri la-
jeja, yliassistenttina toimiva **Juhani Pirhonenkin** myön-
tää.

Naisia on houkuteltu mukaan keventämällä kilpailta-
via lajeja.

– He ovat myös saaneet itse päättää, mihin lajeihin
osallistuvat, Ahonen lisää.

Kilpakumppaneita kaivataan

Koska bio- ja ympäristötieteiden laitoksessa työskente-
lee 160 henkilöä, ei kilpailujen järjestäminen ole ollut
kovin helppoa.

– Henkilöstön kynnys kilpailla on suuri, ja ainainen
ongelma on aikataulujen yhteensovittaminen, Ahonen
kertoo.

Mr. ja Ms. Ambiotica -kisan vetäjä ja puuhamies Juha-
ni Pirhonen suosittelee henkilökunnan urheilukilpailuja
myös muille laitoksille.

– Eri laitosten väliset kisat tai yhteiset kilpailut olisi-
vat tervetulleita.

Tämänvuotinen urheilukilpailu huipentuu lokakuun
lopussa järjestettävään voimakisaan, jossa kilpailijat rat-
kovat paremmuuttaan leuanvedossa ja penkki-pun-
naruksessa.

*Kilpailulajeihin, sääntöihin ja tuloksiin voi tutustua
netissä osoitteessa www.cc.jyu.fi/~jpirhon/kilpailu*

TIEDETTÄ ELÄMÄÄ VARTEN!

Me käymme töissä kahdesta syystä. Toisaalta siksi, että
työ on mielenkiintoista ja innostavaa. Toisaalta taas var-
sin arkisesta syystä. Siksi että työstä saa riittävän toi-
meentulon. Tieteentekijöiden liiton tehtävä on huolehtia
siitä että sen jäsenten työtä arvostetaan. Arvostuksen
tulee näkyä palvelusuhteen ehdoissa ja ansiotasossa.

Tieteentekijöiden liitto pyrkii siihen etteivät asiat
mutkistu, vaan sujuvat joka päivä mitä ikinä eteen
tuleekin. Kuten jäsenemme myös me teemme työtä
hyvän elämän puolesta.

 TIEEENTEKIJÖIDEN LIITTO
FORSKARFÖRBUNDET

Jyväskylän yliopistossa toimii liiton jäsenyhdistys
Jyväskylän yliopiston tieteenekijät ry

www.tieteentekijoidenliitto.fi

TEKSTI Kirsi-Marja Nurminen
KUVAT Petteri Kivimäki

Esteettömyys löytyy pään sisältä

Jan Hänninen aloitti tietotekniikan opinnot vuonna 1996. Maisterin paperit hän sai käteensä kesäkuussa. Riviopiskelijasta Hänninen poikkeaa siinä, että hän liikkuu pyörätuolilla, tarvitsee apua muistiinpanojen tekemisessä ja tenttijärjestelyissä sekä usein myös henkilökohtaisen avustajan.

– Varsinkin alkuaikoina liikkumiseni oli rajoitettua. Yliopistolla on kuitenkin koko ajan lisätty esteettömyyttä. Ja vammaisia opiskelijoitakin on nykyisin enemmän, pohtii Hänninen.

Tietotekniikan laitos on suhtautunut myönteisesti erilaiseen opiskelijaansa, ja erityisjärjestelyjä on tehty Hännisen tarpeiden mukaisesti. Ongelmiakin silti oli.

– Apua piti etsiä monen ihmisen takaa, ja tieto oli hajallaan eri puolilla yliopistoa. Olisi hyvä, jos vammaisille opiskelijoille olisi parempi tukiverkosto. Myös oma tukihenkilö olisi hyvä olla olemassa, ehdottaa Hänninen.

Hänninen kuitenkin kiittää yliopistoa ennakkoluulottomuudesta.

– Vaikka aluksi olikin hankaluuksia, on palvelu aina ollut hyvää.

Hän on iloinen maisterin papereistaan, sillä ne todistavat selviytymisestä muiden joukossa.

– Tämä on ollut sekä itselleni että laitokselle iso haaste. Onnistuminen palkitsee varmasti kaikki.

Hänninen aloitti valmistumisensa jälkeen jatko-opinnot ja työskentelee samalla itsenäisenä yrittäjänä. Hänen tutkimuksensa liittyy neurotieteisiin.

– Tavoitteeni on viiden vuoden kuluttua tohtorinhattu, hän kertoo.

Nykyisin Hänninen asuu Kangasvuoressa tavallisessa vuokrataksiossa. Opiskeluaikana hän asui Kortepohjassa, jossa pärjäsi hyvin.

– Joskus tosin saattoi olla pientä vääntöä siinä, että sai viikonloppuna hissinkorjaajan paikalle. Minä kun en pysty liikkumaan ilman hisiä.

Hännisen mielestä esteettömyys löytyy ennen kaikkea ihmisen pään sisältä.

– Esteettömyys riippuu siitä, miten valmis ihminen on vastaanottamaan siihen liittyvät asiat ja toimenpiteet ja miten hän ottaa vammaiset ihmiset huomioon.

Erilaiset opiskelijat ovat voimavara

Jan Hänninen osallistui muun muassa lehtori **Vesa Lappalaisen** kursseille.

– Esimerkiksi ohjelmointikursseilla, jolle osallistui noin 150 opiskelijaa, Jan istui eturivissä. Opettajalle oli mukavaa, kun Jan on niin välitön ja näyttää tunteensa. Näkee heti, milloin joku asia menee perille. Muista ei koskaan tiedä, kuuntelevatko he edes, Lappalainen naurahtaa.

Tehtäviä palautettaessa Hännisellä oli mukana avustaja, joka ymmärsi Janin puhetta paremmin.

– Avustajan käyttö sujui ihan hyvin, kun siihen tottui. Joskus oli hankaluuksia, kun avustajalle tietotekniikan käsitteet eivät olleet tuttuja. Käytimme kuitenkin paljon sähköpostia apuna, ja sen käyttö Janilta sujuu kuin keltä tahansa opiskelijalta.

Lappalainen on opettanut myös näkövammaisia.

– Joskus luennolla on ollut opaskoirakin, joka kuunteli opetusta hiiren hiljaa.

Erilaiset opiskelijat ovat Lappalaisen mielestä voimavara.

– Heitä ei pitäisi missään tapauksessa väheksyä, hän korostaa.

Hännisen tutorina toimi vuonna 1996 **Eeva-Kaisa Rouhiainen**. Hänen mielestään tärkeintä erilaisen opiskelijan ohjaamisessa on ennalta varautuminen.

– Janin tulosta ryhmääni tiesin ajoissa ja osasin suunnitella ohjelman sen mukaisesti – esimerkiksi varata huoneen, jonne ei tarvinnut mennä portaita pitkin. Muuten ryhmäläisiä on kohdeltava samalla tavoin. Ketään ei pidä hyysää, Rouhiainen korostaa.

*Esteettä kulttuuriin ja oppimiseen -seminaari
Agorassa 13.–14.11.2006.*

Jan Hänninen valmistui kesällä maisteriksi ja tekee nyt jatko-opintoja tavoitteenaan tohtorinhattu.

eHopsilla yli esteiden

Pian opiskelijat voivat sähköisellä lomakkeella kertoa yksilöllisistä tarpeistaan sekä millaista apua he opintoihinsa tarvitsevat. Sitä ennen yliopistolla selvitetään, miten hyvin tiedekunnat ja laitokset pystyvät näihin toiveisiin ja tarpeisiin vastaamaan. Hops-ohjaajilta kyseltiin syyskuussa muun muassa heidän valmiuksiaan tunnistaa ja edistää erilaisten opiskelijoiden osallistumismahdollisuuksia. Samoin haluttiin tietää, miten laitokset nykyisin ovat varautuneet vastaanottamaan erilaisia oppijoita. Kyselyssä kartoitettiin myös henkilökunnan koulutustarpeita.

– Henkilöstökoulutus on avainasemassa esteettömyyden lisäämisessä. Kyselyn jälkeen olemme järjestämässä ohjaajille koulutusta niistä asioista, joista he haluavat lisätietoa, kertoo Opetuksen lauluhankkeen suunnittelija **Hannu Puupponen**.

Sähköinen lomake otetaan käyttöön siinä vaiheessa, kun koulutus ja keskustelut on toteutettu eri laitoksilla.

– Pitää muistaa, että lomake on vain tekninen väline matkalla esteettömyyteen. Se tukee vuorovaikutusta, muttei sinällään muuta sosiaalista ympäristöä.

Selvitys ja lomake ovat myös osa Jyväskylän yliopiston Esteetön yliopisto -hanketta.

Lisätietoja opiskelun ja osallistumisen esteiden tunnistamiseen ja poistamiseen liittyvistä kysymyksistä saa Hannu Puupposelta, puh. 260 3734, sähköposti hannu.puupponen@adm.jyu.fi. Puupposen tavoittaa Agoran kolmannesta kerroksesta huoneesta Ag B336.1.

TEKSTI Tuija Laurén
KUVAT Jonna Markkula

Balkanin opetusalaa trimmataaan EU-kuntoon

Jyväskylän yliopisto aktiivinen yhteistyökumppani

Syyskuun lopulla Jyväskylän yliopistossa vierailivat Banja Lukan yliopiston, Mostarin itäisen yliopiston sekä Mostarin läntisen yliopiston edustajat. Vierailun aikana allekirjoitettiin puitesopimukset yliopistojen välillä. Vastaavanlainen sopimus solmittiin Sarajevon yliopiston kanssa maaliskuussa rehtori Aino Sallisen vieraillessa Sarajevossa. Vieraat tutustuivat Jyväskylässä suomalaiseseen opettajankoulutukseen, koulutuksen tutkimukseen sekä yliopiston huippututkimukseen.

Suomi ja suomalaiset yliopistot ovat viime vuosina osallistuneet vahvasti opetussektorin kehittämiseen Länsi-Balkanilla. Entisen konfliktialueen jälle- rakennuksen ohella hankkeet ovat tukeneet alueen maiden EU-integraatioprosessia. Kiitos erinomaisten PISA-tulosten Suomi on ollut erittäin hyvämaineinen ja haluttu kumppani opetussektorilla.

Pisimmälle yhteistyö on edennyt Bosnia ja Hertsegovinassa, jossa Suomi on toiminut vuodesta 2000 alkaen. Jyväskylän yliopisto hallinnoi pian päättyvää ”CES – Programme for Finnish Co-operation in the Education Sector of Bosnia and Herzegovina 2003–2006” -projektia.

Bosnian opetussektori kamppailee monien haasteiden kanssa. Hajanaista ja taloudellisesti aivan liian raskasta opetushallintoa on rationalisoitava ja modernisoitava EU:n integraatiovaatimusten mukaisesti. Maassa on esimerkiksi 13 alueellista opetusministeriötä. Uuden yhdeksänvuotisen peruskoulun opetussuunnitelman toimeenpano edellyttää opettajien koulutusta, ja oppimisvaikeuksista kärsivien oppilaiden tukemiseen tarvitaan lisää voimavaroja.

CES-projekti on maan opetusreformia tukeva laajamittainen täydennyskoulutushanke, joka on tuonut kättä kättä kehittämisresursseja opetushallinnolle ja kouluille. Koulutuksella on ollut kaksi keskeistä sisältöaluetta: osallistava koulunjohtaminen ja inklusiivinen opetus. Se tarkoittaa, että myös tukea tarvitsevat lapset saavat opetuksen lähikoulussaan. Projektiin on osallistunut yli 1000 opetusalan ammattilaista mukaan lukien 241 koulun johtotiimit.

Koulunjohtamisen täydennyskoulutuksessa Jyväskylän yliopiston tohtori **Heikki K. Lyytinen** on toiminut arvostettuna neuvonantajana. Inklusiivisen opetuksen 40 maisteriopiskelijaa Mostarissa ja Banja Lukassa ovat par-

Bosnia ja Hertsegovinan alueen yliopistot ovat erityisen kiinnostuneita laajentamaan yhteistyötä humanististen alojen sekä informaatioteknologian koulutukseen ja tutkimukseen, totesi Mostarin itäisen yliopiston rehtori Fuad Čatović.

haillaan graduntekovaikheessa. Jyväskylän ja Joensuun yliopistojen erityisopetuksen laitokset tukevat näitä opintoja.

Yhteistyö lisääntyy

Suomalais-bosnialainen yliopistoyhteistyö jatkuu tulevaisuudessakin. Rehtori **Aino Sallinen** vieraili maaliskuussa Sarajevossa ja Mostarissa. Tänä syksynä tehdään vastavierailuja puolin ja toisin. Jyväskylän yliopistolla on jo yhteistyösopimus Sarajevon yliopiston sekä Mostarin ja Banja Lukan yliopistojen kanssa. Yhteistyön toivotaan laajenevan eri tieteenaloille.

Rahoituslähteiksi kaavaillaan EU:n uusia tutkimus- ja henkilövaihto-ohjelmia, jotka pian avautuvat myös Länsi-Balkanin maille.

CES-ohjelman työtä jatkaa keväällä 2006 käynnistynyt uusi EU-rahoitteinen projekti ”ICBE – Institutional and Capacity Building of the B&H Education System”. Sekin on Jyväskylän yliopiston hallinnoima hanke ja keskittyy opetusministeriöiden toiminnan rationalisointiin ja strategiatyöhön.

Molemmilla projekteilla on toimisto ja suomalaiset projektijohtajat Sarajevossa: CES-projektissa KM **Tuija Laurén** ja ICBE-projektissa opetushallituksen hallintojohtajana pitkään toiminut **Kari Pitkänen**. Jyväskylän yliopiston omistama konsulttiyhtiö Oy UniServices Ltd. on hankkeiden kotitoimisto.

– Jyväskylän yliopisto toimii suomalaisista yliopistoista aktiivisimmin kehityshankkeissa Balkanilla. Yliopistojen väliset sopimukset ovat merkittävä askel kohti pysyviä yhteistyö- ja toimintarakenteita ja lähentävät alueen yliopistoja eurooppalaiseen korkeakoulualueeseen, rehtori Aino Sallinen kertoo.

Lisätietoja: projektipäällikkö Marja-Liisa Mustonen, Oy UniServices Ltd./Jyväskylän yliopisto, marja-liisa.mustonen@adm.jyu.fi, CES-projektin kotisivu www.ces.edu.ba.

TEKSTI Kirsi-Marja Nurminen
PIIRROS Jonna Markkula

Sinulle on postia

Sähköpostien seuranta ei poistaisi tietovuodon varaa

Liikenne- ja viestintäministeriö valmistelee parhailaan sähköisen viestinnän tietosuojalain muutosta. Ensimmäistä lakimuutosehdotusta seurannut kriitikki pakotti ministeriön vetämään ehdotuksensa takaisin ja palauttamaan sen perustettavalle työryhmälle jatkovalmisteluun. Työryhmän tulee valmistella uusi esitys eduskunnan hyväksyttäväksi ensi huhtikuuhun mennessä. Näin ollen asiasta päättävät ensi keväänä valittavat kansanedustajat.

Ensimmäisessä ehdotuksessa keskustelua herätti muun muassa se, että lakimuutos antaisi yrityksille oikeuden tietyissä tilanteissa seurata työntekijöidensä sähköpostiliikennettä. Muutosta ovat ajaneet etenkin huippututkimuksesta riippuvaiset yritykset, jotka toivovat uudesta laista jarrua liikesalaisuuksien vuotamiselle.

Jyväskylän yliopiston tietoturva- ja tietosuojatutkija **Matti Leväsen** mielestä sähköpostien seurantaan ei ole aihetta.

– Yliopiston ohjeet ja säännöt sähköpostien käytöstä

perustuvat nykyiseen lakiin ja käytännön kokemuksiin. Esimerkiksi kuolemantapauksissa olemme hakeneet oikeaa menettelytapaa päästä selvittämään ihmisen sähköposteja tai papereita.

Yhden päivän aikana yliopiston sähköpostijärjestelmiin pyrkii satoja tuhansia viestejä, mutta osa niistä ei pääse roskapostin torjunnan läpi. Yliopistolta taas lähtee päivittäin ulos kymmeniä tuhansia viestejä.

Sähköposti ei ainoa kanava

Jos oikeus sähköpostin seurantaan tulisi, Levänen uskoo vaatimusten vain lisääntyvän.

– Yrityssalaisuuksien suojelun varjolla voidaan seuraavaksi vaatia esimerkiksi puhelinliikenteen seuraamista ja USB-muistien sisältöjen tarkkailua.

Yhden päivän aikana yliopiston sähköposti-järjestelmiin pyrkii satoja tuhansia viestejä.

Teknisesti sähköpostien valvonta olisi Leväsen mukaan helppo toteuttaa, analysointi ei.

– Ja voi kysyä, eikö se kuitenkin ole poliisin eikä yliopiston tehtävä?

Myös Nanoscience Centerissä sähköpostiliikenteen seuranta pidetään liioitteluna, vaikka yksikössä tehdäänkin paljon yhteistyötä yritysmaailman kanssa.

– Me täällä teemme työtämme hurskaan luottavaisina, naurahtaa kemian professori **Jouko Korppi-Tommola**.

Kansainvälistyminen on suurin syy valvonnan kiristymiseen yliopistomaailmassa.

– Olemme aktivoituneet jonkin verran esimerkiksi niiden ulkomaalaisten vieraiden suhteen, joita emme entuudestaan tunne. Mietimme, mitä kerromme tai näytämme. Myös käyttöoikeuksia rajaamalla voimme pienentää tietovuodon riskiä, Korppi-Tommola kertoo.

Yritysmaailma ei ole painostanut yliopistoa tarkempaan valvontaan.

– Sisäisesti voisimme pohtia sähköpostikäytäntöjämme, että lähettelemmekö turhankin rohkeasti esimerkiksi teollisuusyhteistyöhön liittyviä asiakirjoja edestakaisin.

Ammattiyhdistyksistä Akava on kritisoinut muutos ehdotusta, koska se vaarantaa kansalaisten perusoikeudet ja viestintäsalaisuuden toteutumisen.

– Mielestäni esitys toteutuessaan myös vahingoittaisi työyhteisön toimintakulttuuria ja loisi huonoja mielikuvia työyhteisön johtamisesta. Työnantaja turvaa intressinsä paremmin, jos se kehittää henkilöstöpolitiikkaansa, uskoo yliopiston akavalaisen pääluottamusmies **Hannu Jalkanen** Koulutuksen tutkimuslaitokselta.

Yliopistolle yhteiset säännöt

ATK-keskuksen Internet-sivuilta löytyvät nyt yliopistoa koskevat tietotekniikan käytön ja ylläpidon säännöt. Säännösten lähtökohta on hallituksen jo aiemmin hyväksymä tietoturvapoliittikka. Käyttö­säännöissä kuvataan käyttäjien oikeudet ja velvollisuudet. Myös sääntöjen vastaisen toiminnan varalle esitetään menettelytapoja ja rangaistuksia.

Sääntöjen tavoite on luoda yhtenäinen käyttökulttuuri, selkiyttää käytäntöjä sekä helpottaa ylläpitäjien työtä. Hyvät käytännöt ja tietoturva-periaatteet leviävät laajemmallekin yhteiskuntaan opiskelijoiden mukana.

Kazimiera Väisänen

Käytännön ohjeita ja tietoturvavinkkejä löytyy sivuilta:

www.jyu.fi/erillis/atkk/tietoturva

www.tietoturvaopas.fi

www.tieke.fi/julkaisut/oppaat_yrityksille/tietoturvaopas/

INFORMAATIOALAN AKATEEMINEN OSU OIKEAAN

INFORMAATIOALAN AKATEEMISET ry (INA) on kirjastonhoitajien, informaattikojen ja muiden informaatioalan asiantuntijoiden ammattiyhdistys. INA kuuluu akavalaiseen Tieteentekijöiden liittoon.
www.informaatioalanakateemiset.fi

Tietotekniikan opetus yhdistää kolme laitosta

Kasvatustieteen laitoksen aikuiskouluttajan pedagogisia opintoja eli APO:a suorittavat ovat tänä vuonna ensimmäistä kertaa voineet tehdä opetuskokeilujaan yliopiston tietotekniikan opetuksen parissa.

ATK-keskus ja tietotekniikan laitos ovat vähitellen käynnistäneet yhteistyötä.

– On hyvä, että on opetuskokeiluja ja että etsitään uusia tapoja. Lisäksi ATK-keskuksen kouluttajaresurssit ovat rajalliset, joten apu on tarpeen, pohtivat suunnittelija **Hannele Rajaniemi** ATK-keskuksesta ja tietotekniikan laitoksen yliassistentti **Leena Hiltunen**.

Kasvatustieteiden maisteri **Aili Vihtakari** opiskelee APO:n lisäksi tietotekniikan aineenopettajaksi. Vihtakari teki opetuskokeilunaan Word-tekstinkäsittelyn kurssin, jossa käytettiin ongelmaperusteista oppimismallia. Jyväskylän yliopistossa sitä kokeiltiin nyt ensimmäisen kerran tietotekniikan opetuksessa.

– Vuorovaikutuksella ja ryhmätyöskentelyllä on mallissa suuri merkitys. Opiskelijoiden taidollinen lähtötaso ei ole määräävä tekijä, koska paremmin osaavat tukevat vähemmän osaavia. Myös henkilökunnalle vastaava oppimistapa on sopiva, koska mallin idea on työelämälähtöinen ja ammattitaitoa kehittävä, Vihtakari kertoo.

Kouluttajakokemus tärkeää

Tietotekniikan opiskelijoille neuvontatilanteiden harjoittelu on tärkeää. ATK-keskuksessa toimi viime syksynä niin sanottu ohjauskliniikka tätä varten.

– Monet toivovat ihan henkilökohtaistakin ohjausta tietokoneen käytössä. Mietinnässä onkin, miten opiskelijoita voisi hyödyntää vieriohjauksessa, Rajaniemi sanoo.

– Kouluttajakokemus on aineenopettajiksi opiskeleville äärimmäisen tärkeää. Siksi APO:n tuoma pedagoginen kokemus ja näkökulma ovat suureksi hyödyksi, lisää Hiltunen.

APO:n opiskelijat voivat tulevaisuudessakin osallistua aineenopettajakoulutukseen esimerkiksi pedagogisina

Yhteistyö tietotekniikan laitoksen, ATK-keskuksen ja aikuis-kouluttajien pedagogisten opintojen välillä tulee jatkossa lisääntymään. Hannele Rajaniemi (vas.), Leena Hiltunen ja Aili Vihtakari ovat yhteistyön puuhanaisia.

asiantuntijoina verkkokurssien suunnittelussa.

Kolmen eri laitoksen yhteistyö on sujunut jouhevasti eikä paperitöitä ole tehty yömyöhään.

– Tämä on ollut kevyesti organisoitua, naiset naurahtavat.

– On pidetty pari palaveria. Luovaa hulluutta tähän lähinnä on vaadittu. Olemme olleet avoimia sille, että kaikki on mahdollista, kertoo Hiltunen.

Seuraava ongelmaperusteisen oppimismallin mukaan järjestetty Word-tekstinkäsittelyn kurssi alkaa 7.11. Lisätietoja kurssin opettajalta Aili Vihtakarilta, alvihtak@cc.jyu.fi tai ATK-keskuksesta Hannele Rajaniemeltä, puh. 260 3612 tai 050 428 5251, sähköposti hannele.rajaniemi@jyu.fi. Kurssit jatkuvat myös joulutammikuussa. Seuraa kurssi-ilmoituksia Korpissa.

Opiskelijaelämä on moraalista tasapainoilua

Syksyllä 2005 selvitin IT-alan opiskelijoiden käsityksiä opiskelijaelämän moraalikonflikteista. Optimassa käytyyn keskusteluun otti osaa noin 30 opiskelijaa. Opiskeltavan alan arvomaailman yhteensovittaminen omien idealististen päämäärien kanssa oli joillekin opiskelijoille problemaattista. Eräs opiskelija halusi ammatinvalinnallaan olla hyödyksi yhteiskunnalle mutta ajautui kuitenkin IT-alalle: ”Halusin edistää tiedettä ja olla merkityksellinen ihminen ... Koin vaihtaessani tietotekniikkaan, että luovuin periaatteistani.”

Opiskelijat käyttävät yhteisiä resursseja, joita ei riitä kaikille yhtä aikaa tai joiden vastuullinen käyttö nousi esille. Kyseessä ovat esimerkiksi kirjat, yhteiskunnan tarjoama tuki ja opiskelupaikat kurseilla: ”Monesti joutuu kurssille laittamaan ilmoitusta haulikkotaktiikalla ja katsoa ehtiikö siellä käymään, kun näitä päällekkäisyyksiä on enemmän kuin tarpeeksi. Joissain kurseissa kun on osallistujarajoituksia ja tällä toiminnallani ehkä estän jonkun muun osallistumisen kurssille. Mutta miten sen tutkinnon saisi sitten kokoon elei yrittäisi väkisin hoitaa noita kursseja kotiin?”

Opiskelijat kokevat, että heillä on opiskeluun, vapaaajan käyttöön, läheisiin ja ystäviin sekä työntekoon liittyviä velvollisuuksia, ja nämä vaativat osansa rajallisista aikaresursseista. Priorisointi on tuttua opiskelijoillekin: ”On kuitenkin muistettava, että tekemistä on aina enemmän kuin aikaa. On mahdotonta yrittää toteuttaa kaikkia ’velvollisuuksiaan’. --- Usein tuntuu, että luomme itse itsellemme velvoitteita, joiden toteuttaminen tuntuu mahdottomalta.”

Vähätuloiselle opiskelijalle osallistuminen eettisesti kestäväan kuluttamiseen on haaste: ”Silti aina kaupassa asioidessa vaivaa, pitäisikö sittenkin panostaa muutama kymmenen prosenttia enemmän niin sanottuihin eetti-

PIIRRÓS: JONNA MARKKULA

sesti tuotettuihin tuotteisiin, kuten vaikkapa reilun kaupan banaaneihin ja kahviin”. Eräs toinen opiskelija kritisoi: ”...mutta toisaalta olen pohdiskellut, että noinkohan sitä sitten koskaan on sitä ’ylimääräistä rahaa’ laitettavaksi eettisiin tuotteisiin, jos ei nyt ole? Sitä mukaa kun tulot lisääntyvät, lisääntyvät usein myös menot”.

Opiskelijat kokevat yhteiskunnan taholta painostusta nopeaan valmistumiseen. Tämän koetaan olevan riskitiedossa itsensä kehittämisen ja kehittymisen kanssa. Nopean valmistumisen uskotaan johtavan suorittamiseen, kun taas hitaamman asioiden pohdinnan uskotaan kehittävän ja kasvattavan yksilöitä paremmin. Eräs opiskelija julisteli: ”Sanotaan opiskelijoina kylmästi ei

valtiovoiman pakotusyrityksille ja opiskellaan niin kauan kuin itsestä tuntuu, samalla vaikuttaen järjestötoiminnassa, hyväntekeväisyudessa, politiikassa, työnteossa tai missä ikinä itsestä hyvältä tuntuu”.

Näiden moraalikonfliktien taustalla havaitsin kolme juonetta: huolenpidon itsestä, muista ja yhteiskunnasta. Opiskelija on huolissaan omasta henkisestä ja taloudellisesta tasapainostaan ja itsensä kehittamisestä. Opiskelijalla on myös velvollisuuksia esimerkiksi läheisiinsä, opiskelijakollegoitaan ja työnantajaansa kohtaan. Lisäksi opiskelu tapahtuu osana ympäröivää yhteiskuntaa, johon halutaan integroitua ja jota halutaan kehittää. Yksittäinen moraalikonflikti voi liittyä yhteen tai useampaan juonteeseen, joiden välistä tasapainoilua moraalisesti onnistunut opiskelijaelämä on.

Tero Vartiainen

Kirjoittaja, tietojenkäsittelytieteiden laitoksen dosentti, esitteli tutkimustaan Vilppiä, etiikkaa ja plagiarismia -seminaarissa Agorassa 3.10.

Rimakauhua ja onnistumisen iloa

Sanna Kivimäki, Merja Kinnunen ja Olli Löytty (toim.) (2006) Tilanteen taju – opettaminen yliopistossa. Vastapaino.

Opetustyökin on muuttumassa arvioitavaksi ja mitattavaksi suoritukseksi. Tilanteen taju käsittelee yliopistoissa opettamista monipuolisesti eri tieteenalojen edustajien näkökulmista ja antaa siten välineitä oman työn ja osaamisen pohdintaan. Teoksen tavoitteena on myös herätellä huomaamaan opettajille kertyneen hiljaisen tiedon arvo.

Kirjan ensimmäisessä osassa tuodaan esiin niitä ristiriitoja, joita syntyy opetuksen ihanteiden sekä tehokkuus- ja kansainvälistymisvaatimusten kohdatessa. Toisessa osassa pohditaan opettamisen ti-

lanteita opettajan valintoina, tunteina ja vuorovaikutuksina sekä opettajaidentiteettiä. Kolmas osa kertoo esimerkkejä hyväksi havaituista opettamisen käytännöistä sekä ongelmatilanteista, niin teknisistä kuin inhimillisistäkin, luennoilla, seminaareissa, lukupiireissä, verkossa ja ohjaustilanteissa.

Kurkistus opetustyön arkeen paljastaa pelkoja, turhautumista ja innostusta. Tekijät kertovat avoimesti ja paikoin humoristisellakin otteella omista kokemuksistaan kateederin molemmilta puolilta.

Kirja on tarkoitettu yliopistossa opettaville ja opiskeleville sekä opetuksen kehittämisestä kiinnostuneille. Sen kirjoittamiseen ovat osallistuneet muun muassa jväskyläläiset tohtorit Eeva Jokinen ja Esa Sironen. -KMN

Kissamainen teatteriprojekti ja muita käytännön vinkkejä

Raija Airaksinen ja Seija Okkonen (2006) Teatteria tenaville. Lapsi teatterin kokijana. Tammi.

Lapselle teatteri on leikkiä. Aikuisen näkee siinä myös kasvatuksellisia tavoitteita. Roolileikkien avulla opitaan ottamaan huomioon myös toiset ja perehdytään sosiaaliseen ympäristöön.

Teatteria tenaville esittelee teatterin kokemista ja tekemistä sekä katsojan että tekijän näkökulmasta käytännön sovellusten kera. Harjoitukset on helppo ottaa käyttöön perusteellisten ohjeiden avulla. Ne osoittavat, että inspiraatio teatterin tekemiseen voi löytyä vaikka keittiövälineistä tai vanhoista vaatteista.

Kirja on jaettu kolmeen osaan: teatterin tekemiseen, sen kokemiseen katsojana sekä teatteritietouteen. Tavoitteena on lisätä sekä aikuisen että lapsen teatterin lukutaitoa. Teos on jatkoa Ilmaisu- ja Mediaa muruille- kirjoille.

Kirjassa käydään yksityiskohdittain läpi teatteriesitysten valmistamisen vaiheet ja annetaan vinkkejä

Pidetään perää – taas ensi vuonna

Mari Pajala (2006) Erot järjestykseen! Eurovision laulukilpailu, kansallisuus ja televisiohistoria. Nykylä kulttuurin tutkimuskeskuksen tutkimuksia 88.

Kansallista televisiohistoriaa varmasti koettiin viime toukokuussa, kun Suomen Lordi otti ja voitti Eurovision laulukilpailut. Vuodesta 1960 lähtien on meillä seurattu monituntista TV-lähetystä, josta riittää keskustelunaihetta kuukausiksi ennen ja jälkeen itse tapahtuman.

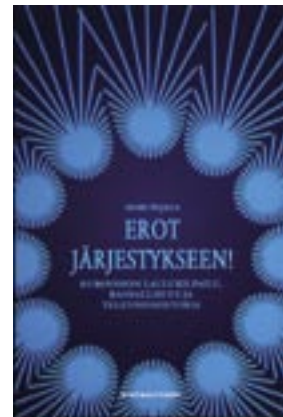
Pajalan väitöskirjassa Erot järjestykseen! euroviisuja lähestytään erojen tuottamisen näkökulmasta feministisen ja kulttuurin tutkimuksen keinoin. Eroja ovat esimerkiksi kansallisuus, sukupuoli ja asiantuntijuus. Teos kertoo muun

muussa, millaisia esityksiä Suomesta on maailmalle toivottu ja miten ne ovat sijoittuneet suhteessa muiden esityksiin. Kuka tietää parhaiten, millainen edustaja ki-soissa pärjää – kansa vai asiantuntijat?

Pajalan teos pohjaa laajaan kuva- ja tekstimateriaaliin Euroviisusta. On herkullista lukea 30 vuoden takaisia lehtikirjoituksia, jotka voisivat olla yhtä lailla 2000-luvulta.

Suomalaisille viisut ovat olleet ehtymätön kiinnostuksen ja harmin aihe. Viime vuosina on camp-henkisyys ohittanut tuhkaan ja säkkiin pukeutumisen nolla-Suomen tempauksia seurattessa.

Teos tarjoaa työkaluja ymmärtämään myös sitä kansallista hurmosta, joka Lordin viisuvoittoa on

seurannut. Onkin kiinnostavaa pohtia, missä valossa pettymysten historiaa viime toukokuun jälkeen tullaan tarkastelemaan. Häpeä ja ylpeys ovat euroviisuissa lähellä toisiaan. -KMN

eri toteutustavoiksi. Lopussa puolestaan käydään läpi näytelmän tuottamiseen ja näyttelijän esitykseen valmistautumiseen liittyviä asioita. Myös teatterin henkilökunta ja sen tehtävät esitellään kirjassa. Samoin teatteriesityksen analysointiin yhdessä annetaan työkaluja.

Tekijät pahoittelevat, ettei draa-

makasvatuksella ole virallista asemaa muiden taideaineiden rinnalla koulujen opetussuunnitelmissa. Myöskään teatterikäynneille ei kouluilla ole juuri määrärahoja. Tekijät kuitenkin muistuttavat, että teatterit ovat kiinnostuneita yhteistyöstä koulujen kanssa ja että opettajan aktiivisuus on eduk-si. -KMN

Juutalainen diplomatia suojeli Romanian juutalaisia 1900-luvun alussa

FL Satu Matikaisen yleisen historian väitöskirja *Great Britain, British Jews, and the International Protection of Romanian Jews, 1900–1914: A Study of Jewish Diplomacy and Minority Rights* tarkastettiin 18.8. Vastaväittäjänä oli dosentti Eero Kuparinen (Turun yliopisto) ja kustoksena professori Seppo Zetterberg.

Ympäristökasvatus on koko yhteiskunnan ja kulttuurin haaste

FL Kirsi Hännisen väitöskirja *Visiosta toimintaan. Museoiden ympäristökasvatus sosiokulttuurisena jatkumona, säätelymekanismina ja innovatiivisena viestintänä* tarkastettiin 9.9. Vastaväittäjinä olivat dosentti Helena Ruotsala (Turun yliopisto) ja dosentti Solveig Sjöberg-Pietarinen sekä kustoksena professori Pirjo Korhikangas.

Taloudelliset, kulttuuriset ja sosiaaliset resurssit jakautuvat Suomessa epätasaisesti

YTM Sanna Sanaksenahon sosiologian väitöskirja *Inequality and trust in Finland at the turn of the 21st century: Bourdieuan approach* tarkastettiin 26.8. Vastaväittäjänä oli professori Raimo Blom (Tampereen yliopisto) ja kustoksena professori Martti Siisiäinen.

Kriittiset episodit auttavat opetuksen suunnittelussa

FL Niina Nurkan fysiikan väitöskirja *Voiman momentin tutkimusperustaisen opetusjakson kehittäminen ja arviointi* tarkastettiin 9.9. Vastaväittäjänä oli professori Jari Lavonen (Helsingin yliopisto) ja kustoksena professori Jouni Viiri.

Lapsilla on tärkeää sanottavaa vanhemmuudesta

KL Leena Valkosen kasvatustieteen väitöskirjan *Millainen on hyvä äiti tai isä? Viides- ja kuudesluokkalaisten lasten vanhemmuuskäsitykset* tarkastettiin 1.9. Vastaväittäjinä oli PsT Merja Korhonen (Joensuun yliopisto) ja YTT Aino Ritala-Koskinen (Tampereen yliopisto) sekä kustoksena professori Leena Laurinen.

Perimä määrittää osaltaan iäkkäiden naisten tasapainokykyä ja kaatumisriskiä

TtM Satu Pajalan gerontologian ja kansanterveyden väitöskirja *Postural Balance and Susceptibility to Falls in Older Women – Genetic and environmental influences in single and dual task situations* tarkastettiin 13.9. Vastaväittäjänä oli professori Kaare Christensen (University of Southern Denmark) ja kustoksena professori Taina Rantanen.

Muutokset esi- ja alkuopetuksen toimintakulttuurissa vaativat aikaa

KL Pirjo Forss-Pennasen kasvatustieteen väitöskirja *Uuden oppimista, kokeilua ja pohtimista. Yksilöllisiä ja yhteisöllisiä oppimispolkuja esi- ja alkuopetuksen yhteistyössä* tarkastettiin 8.9. Vastaväittäjänä oli professori Mikko Ojala (Helsingin yliopisto) ja kustoksena professori Juha Hakala.

Postmoderni työntekijä kehittää mieluummin itseään kuin organisaatiota

FL Sanna Joensuun yhteisöviestinnän väitöskirja *Kaksi kuvaa työntekijästä. Sisäisen viestinnän opit ja postmoderni näkökulma* tarkastettiin 16.9. Vastaväittäjänä oli professori Hannu Nieminen (Helsingin yliopisto) ja kustoksena professori Jaakko Lehtonen.

Yhtenäinen perusopetus kehittyä hitaasti

KL Peter Johnsonin kasvatustieteen väitöskirja *Rakenteissa kiinni? Perusopetuksen yhtenäistämisen prosessi kunnan kouluorganisaation muutoshaasteena* tarkastettiin 22.9. Vastaväittäjänä oli professori Kauko Hämäläinen (Helsingin yliopisto) ja kustoksena erikoistutkija Raine Valli (Chydenius-instituutti – Kokkolan yliopistokeskus).

Työssä viihtyminen ja ihmissuhteet luovat tyytyväisyyttä

KM Liisa Martikaisen kasvatustieteen väitöskirja *Suomalaisten nuorten aikuisten elämään tyytyväisyyden monet kasvot* tarkastettiin 22.9. Vastaväittäjänä oli professori Ari Antikainen (Joensuu yliopisto) ja kustoksena professori Anneli Eteläpelto.

Tarkoilla nuotinnoksilla Beatlesin musiikin ytimeen

FL Jouni Koskimäen musiikkitieteen väitöskirja *Happiness Is... a Good Transcription – Reconsidering the Beatles Sheet Music Publications* tarkastettiin 23.9. Vastaväittäjänä oli dosentti Hannu Saha (Tampereen yliopisto), kustoksena vs. professori Tuomas Eerola.

Hyönteisten varoitusvärien tehokkuus riippuu saalistajista

FM Katja Ojalan ekologian ja ympäristöhoidon väitöskirja *Variation in defence and its fitness consequences in aposematic animals: interactions among diet, parasites and predators* tarkastettiin 23.9. Vastaväittäjänä oli Dr. Michael Speed (University of Liverpool, UK) ja kustoksena professori Johanna Mapes.

tietoniekka

Beatlesin musiikin salaisuus on variointi

FL Jouni Koskimäen väitöskirja *'Happiness Is... a Good Transcription' – Reconsidering the Beatles Sheet Music Publications* (Onni on... hyvä transkriptio – Beatlesnuottijulkaisut uudelleen arviotuna) paljastaa, että muusikot ja harrastajat ovat vuosikaudet saaneet tulla toimeen epätarkoilla Beatlesnuotinnoksilla.

Koskimäki kehitti uuden transkriptiomenetelmän, jonka avulla voi tehdä tarkkoja nuotinnoksia ja näin päästä musiikin ytimeen.

Jouni Koskimäki, mikä on Beatlesin musiikin salaisuus? Löytyikö nyt täydellisen pop-kappaleen kaava?

– Ei sellaista välttämättä ole edes olemassa. Mutta selvisi kyllä yksi todennäköinen syy, miksi Beatlesin musiikki on kestänyt vuosikymmeniä ja miksi se on niin suosittua. Koska heidän musiikkinsa on niin valttavan varioivaa. Yhden kappaleen sisällä ei jaksoja kerrata samanlaisena, vaan aina löytyy jokin uusi musiikillinen idea. Muuntelu on paikoitellen myös hyvin hienovaraista ja tuskin korvin kuultavaa, mutta tarkan transkription avulla finessit paljastuivat.

Mitä luulet Sir Paulin pitävän tutkimuksestasi?

– Olisi kiva kysyä. Yksi tavoite on itse asiassa toimittaa väitöskirja sekä hänelle että Beatlesin tuottaja-sovittaja George Martinille. Oletan, että nimenomaan hän voisi olla vähän hämmentynyt ja yllättynekin. Näin pitkälle kun ei Beatlesin sovitusten analysoinnissa ole ennen menty. Täytyy tosin pitää kiirettä, sillä Martin täytti tammikuussa jo 80 vuotta.

Tullaanko menetelmää jatkossa hyödyntämään ja saavatko muusikot paremmat nuotit?

– Uskoisin näin. Ihan aloittelijalle menetelmä ei kyllä sovi. -KMN

Lisää väitöksiä seuraavalla sivulla >>

Bakulovirusterapiaa syövän hoitoon?

FM Heli Matilaisen biotekniikan väitöskirja *Development of baculovirus display strategies towards targeting to tumor vasculature* tarkastettiin 28.9. Vastaväittäjänä oli professori Seppo Ylä-Herttua (Kuopion yliopisto) ja kustoksena professori Christian Oker-Blom.

Perimä vaikuttaa lihasvoimaan ja kävelynopeuteen

TtM Kristina Tiaisen liikuntalääketieteen väitöskirja *Genetics of skeletal muscle characteristics and maximal walking speed among older female twins* tarkastettiin 29.9. Vastaväittäjänä oli Ph.D. Tuomo Rankinen (Pennington Biomedical Research Center, USA) ja kustoksena professori Urho Kujala.

Valokuvan voi repiä

FL Mikko Hietaharjun journalistiikan väitöskirja *Valokuvan voi repiä. Valokuvan rakenne-elementit, käyttöympäristöt sekä valokuvatulkinnan syntyminen* tarkastettiin 30.9. Vastaväittäjänä oli professori Hannu Vanhanen (Tampereen yliopisto) ja kustoksena professori Raimo Salokangas.

Matrikkeli loi ristiriitoja taiteilijayhteisöön

FL Auli Jämsäsen väitöskirja *Matrikkelitaitelijaksi valikoituminen – Suomen Kuvaamataiteilijat -hakuteoksen (1943) kriteerit* tarkastettiin 30.9. Vastaväittäjänä oli emeritaprofessori Eeva Maija Viljo ja kustoksena professori Annika Waenerberg.

TEKSTI Markus Mykkänen
KUVAT Jonna Markkula

Tutor neuvoo ja tutustuttaa

Joka syyskuu ennen uusien opiskelijoiden tuloa oppiaineisiin saapuvat uudet tutorit. Tutoreiden tehtävä on perinteisesti ollut uusien opiskelijoiden tutustuttaminen opiskeluun yliopistossa, toisiinsa sekä vanhempiin opiskelijoihin. Tutorille kertyvät tehtävät ja vastuu riippuvat kuitenkin paljon myös oppiaineen koosta. Luokanopettajakoulutuksen tutor **Mikko Tilli** toimii osana seitsenhenkistä tutorryhmää, kun yhteisöviestinnän kollega **Heidi Niskanen** hoitaa kaikkien uusien opiskelijoiden tutoroinnin yksin. Luokanopettajiksi opiskelua aloitti tänä vuonna 96 ja yhteisöviestinnän opiskelijoita 24.

– Uudet opiskelijat oppivat tuntemaan toisensa ryhmätapaamisissa erilaisten tutustumisleikkien ja esittelyjen kautta. Ainejärjestön järjestämällä tapahtumalla on myös merkityksensä, sillä niissä vanhemmatkin opiskelijat ovat mukana, parinkymmenen opiskelijan ryhmää vetävä Tilli toteaa.

– Nuoremmat opiskelijat ovat innolla tapaamisissa mukana ja tutustuvat nopeasti toisiinsa. He ovat oikeastaan tutortoiminnan ydin. Aloittavista monet vanhemmat opiskelijat jättäytyvät tutoroinnin ulkopuolelle ja jäävät monille tuntemattomiksi, Niskanen harmittelee.

Tutoreiden tärkeimmät tehtävät painottuvat loppukeksään ja opintojen alkuvuikkoihin. Ensinnäkin suunnitellaan tapaamiset ja varataan ajat infoihin. Opiskelijoiden saapuessa tutorilla täytyy olla valmiina ensimmäisten viikkojen ohjelma.

– Meillä ohjelmaa on aktiivisesti vain pari viikkoa,

Tutor Mikko Tilli toivoo, että hänet nähtäisiin ohjaajana tai kaverina, jolta voi mennä kysymään kaikkea opintoihin liittyvää.

Heidi Niskaselle (oik.) tutorin tehtävät ovat olleet mahdollisuus tutustua uusiin opiskelijoihin. Järjestömessuilla Heidi kertoi ryhmälleen opiskelijakorteista ja tulevista infoista.

jolloin ryhmänä tapaamme lähes päivittäin. Oppiaineen muiden tutoreiden kesken on suunniteltu myös yhteistä ohjelmaa, ja siten ryhmät ovat jonkin verran keskenään tekemisissä, Tilli kuvailee.

– Yhteisöviestinnässä tutor on uusien opiskelijoiden mukana reilun viikon, sillä opiskelijat näkevät toisiaan paljon luennoilla. Tutoroitava ryhmä myös hajoaa nopeasti, koska mukana on jo opintoja suorittaneita opiskelijoita eivätkä kaikki koe jokaista info- tai tapaamiskertaa tärkeäksi, Niskanen kertoo.

Tutor innostaa sopivasti

Oma tutor on aloittavalle opiskelijalle se henkilö, joka pyrkii antamaan opintojen aloittamiseen tarvittavat tie-

dot. Tutor joutuukin vastaamaan kaikkiin mahdollisiin opiskeluun liittyviin kysymyksiin.

– Nuoremmille tärkeitä asioita ovat opiskelua tukevat asiat kuten opiskelijakortit ja atk-tunnukset. Vanhemmat opiskelijat, joilla on taustalla muita opintoja, ovat kiinnostuneita käytännön asioista, joita he selvittävät paljon jo etukäteenkin, Niskanen sanoo.

– Tutorilta halutaan myös varmistaa onko opintoja tarpeeksi vai liikaa. Tutorin tuleekin innostaa sopivasti opintojen valinnassa, lisää Tilli.

Tutorin roolista aloittavien tukijana on molemmilla selkeä näkemys.

– Oma tutor on se ”varma tyyppi”, ohjeistava ja neuvo-va kanssaopiskelija, jolta voi huoletta mennä kysymään.

There is no formula for parenthood

Above all, children want their parents to lead a decent life and to make them feel important. This was indicated in the dissertation "What is a good mother or a good father like?" by Leena Valkonen, Doctor of Education. Over 200 children in the fifth and sixth grades were asked to write an essay on the topic.

– It is interesting to examine parenthood in relation to other aspects of life as well. Children are very attentive to the ways in which their parents deal with adult relationships and intoxicants, Valko-

nen says.

Valkonen divided the children's conceptions on parenthood into five different categories: a good parent makes the child feel important, takes care of him or her, is nice, sets limits and educates as well as leads a decent life.

– Good parenthood may consist of very different qualities. Children value spending time with their parents.

There has not been much research on parenthood from the viewpoint of children prior to this study.

KUVA: PETTERI KIVIMÄKI

Finland's oldest teacher training school turns 140

Finland's first Teacher Training School was founded in 1866 for the purposes of the Jyväskylä Teacher Training College. The Teacher Training School functioned as a model for primary schools and as a training school for future teachers.

The present-day Teacher Training Primary School has 390 pupils and employs 28 teachers. The instruction of teacher trainees still continues to be one of the most important functions of the school.

– We have approximately 400 teacher trainees annually, says **Sari Keinonen**, the principal of the school.

Teacher training is facing changes as the generations are getting smaller and the need for teachers is decreasing. Moreover, the number of teacher training schools

may diminish in the future.

– Hopefully there will still be enough competent teachers for every school, Keinonen notes.

The Teacher Training School celebrated its 140 year anniversary with a cultural theme during the first week of October.

– We wanted to provide the children with adventures and experiences.

A tutor gives advice and makes acquaintances

A tutor is the person who aims at providing each first year student with information on getting started with his or her studies. Tutors are responsible for answering all kinds of study-related questions that students may have.

– The supplementary things related to studying, such as student cards and user identifications, are

important to younger students. Older students who have already completed some of their studies are more interested in the wide range of practical matters that they often tend to sort out even beforehand, says **Heidi Niskanen**, a tutor in Organizational Communication and PR.

– Students also want the tutor to make sure that they have selected the right number of courses. Thus, to some extent, tutors also have to help the students in their course selections, adds **Mikko Tilli**, one of the tutors in Teacher Education.

New students get acquainted with one another in group meetings in which they play different "get-acquainted" games and mingle with other students.

– The events organised by the students' own student associations also play a part in acquainting the students with each other, since the older students also participate in them, Tilli notes.

Väitöksiä

14.10. klo 12 S212, Seminarium. **FL Toni Hukkasen** matematiikan väitöskirjan *Renormalized solutions on quasi open sets with nonhomogeneous boundary values* tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä dosentti Visa Latvala (Joensuun yliopisto) ja kustoksena professori Tero Kilpeläinen.

14.10. klo 12 H320, Historica. **FM Markku Hokkasen** yleisen historian väitöskirjan *Quests for Health in Colonial Society. Scottish Missionaries and Medical Culture in the Northern Malawi Region, 1875-1930* tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä toimii Senior Research Fellow John McCracken (Stirlingin yliopisto, Skotlanti) ja kustoksena professori Pasi Ihalainen.

20.10. klo 12 S212, Seminarium. **TtM Tiina-Mari Lyyran** gerontologian ja kansanterveyden väitöskirjan *Predictors of Mortality in Old Age. Contribution of self-rated health, physical functions, life satisfaction and social support on survival among older people* tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä PhD Dorly Deeg (Vrije Universiteit, Amsterdam) ja kustoksena professori Taina Rantanen.

21.10. klo 12 H320, Historica. **FL Esa Ruuskasen** Suomen historian väitöskirjan *Viholliskuviin ja viranomaisiin vetoamalla vaiennetut työväentalot: Kuinka Pohjois-Savon Lapuan liike sai nimismiehet ja maaherran sulkemaan 59 kommunistista työväentaloa Pohjois-Savossa 1930-1932* tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä dosentti Vesa Vares (Tampereen yliopisto) ja kustoksena professori Toivo Nygård.

26.10. klo 12 Blomstedtin sali, Villa Rana. **FM Eva Kallion** ekologian ja ympäristöhoidon väitöskirjan *Experimental ecology on the interaction between the Puumala hantavirus and its host, the blank vole* tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä professori Michael Begon (University of Liverpool, UK) ja kustoksena professori Johanna Mappes.

11.11. klo 12 S212, Seminarium. **FM Päivi Hamaruksen** kasvatustieteen väitöskirjan *Koulukiusaaminen ilmiönä. Yläkoulun oppilaiden kokemuksia kiusaami-*

sesta tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä dosentti, KT Mirja-Tytti Talibin (Helsingin yliopisto) ja kustoksena professori Pauli Kaikkonen.

Tapahtumia

17.10. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Jussi Vähämäki: Onko Marxista apua?

19.–22.10. Rantasipi-hotelli Laajavuori, Jyväskylä. **Shifts-Siirtymä. Valokuva-taiteen ja -tutkimuksen kansainvälinen konferenssi.**

24.10. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Mikko Jakonen: Proletariaatti, uusi työ ja prekariaatti.

31.10. klo 12 Chydenius-instituutti -Kokkolan yliopistokeskus. **Kasvatustieteen professori Juha Hakalan virkaanastujaiset.**

31.10. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Tuomas Nevanlinna: Auktoriteetti ja superego.

1.11. klo 12 S212, Seminarium. **Tilastotieteen professori Jukka Nyblomin, saksan kielen professori Peter Collianderin ja diskurssintutkimuksen professori Sari Pietikäisen virkaanastujaiset.**

3.11. klo 10–12 L 302. **Linking Career Development to Human Development.** Ohjausalan osaamiskeskus järjestää yleisöluennon yliopiston henkilökunnalle ja opiskelijalle urasuunnittelun kysymyksistä kaksiportaisissa korkeakoulututkinnoissa.

6.–7.11. Agora. **”Building the Stepping Stones” – Suomen EU-puheenjohtajakauden elinaikaisen ohjauksen kutsuseminaari.** Seminaari toteutetaan yhteistyössä Suomen opetus- ja työministeriön sekä EU:n komission koulutuksen ja kulttuurin pääosaston kanssa. Seminaarin valmisteluista Jyväskylän yliopistossa vastaa Koulutuksen tutkimuslaitos.

7.11. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Matti Vesa Volanen: Paskaduunit, omat työt ja ajan talous.

10.11. klo 12.15–16 Agora, Auditorio 1. **TVT-seminaari: Opintoaineistot verkossa.**

10.–11.11. Agora. **AfinLAN syysseminarium** - Soveltavan kielitieteen yhdistys. Symposiumissa pohditaan äidinkielen ja vieraan kielen oppimisen ja opetuksen kysymyksiä.

13.–14.11. Agora. **Esteettä kulttuuriin ja oppimiseen -seminaari.** Seminaari pohtii kahden päivän ohjelmassaan sekä kulttuurin tekemisen ja kokemisen ja oppimisen monimuotoisuuden kysymyksiä.

14.11. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Matti Myllykoski: Totuuden, vallan ja kuuliaisuuden uskonto

16.–19.11. **Nordliks** – pohjoismaisten kielten verkoston 15. vuosikokous.

17.11. klo 9–15.30 Agora. **Yliopiston abipäivä.** Kaikki yliopisto-opiskelusta ja hakemisesta kiinnostuneet ovat tervetulleita oppiaine- ja koulutusesittelyihin. Osa laitosesittelyistä ja kierroksista järjestetään myös Ylistönrinteellä ja Liikunnan rakennuksessa.

20.11. klo 10.30–18 Kokkolan kaupungintalo, Kokkola-sali. **Maisterihautomon 10-vuotisjuhlat.**

21.11. klo 17–19 Paulaharjun sali, Villa Rana. **Studia Generalia -luentosarja.** Olli-Pekka Moisio: Huomioita aikalaishiagnostisen filosofian mahdollisuudesta.

24.–25.11. **Politics of Decency – PPHG Conference.** Järjestää poliittisen ajattelun ja käsitte muutosten huipputyöpöytä.

29.11. klo 12 S212, Seminarium. **Ohjelmistotekniikan professori Tuomo Rossin ja venäjän kielen ja kulttuurin professori Marjatta Vanhala-Aniszewskin virkaanastujaiset.**

Hotelli Milton

Viihdy ja nuku hyvin!

Hotelli Miltonin henkilökunta toivottaa Sinut lämpimästi tervetulleeksi tunnelmalliseen hotelliimme. Hotellimme ei kuulu ketjuihin vaan on ollut yksityisomistuksessa yli 40 vuotta.

Hotellin ilmapiiriä on rakennettu huolellisesti kotoisaksi ja viihtyisäksi. Kaikki huoneet ovat persoonallisia, viihtyisiä ja mukavia. Tervetuloa!

Hotelli Milton

Hannikaisenkatu 29, 40100 JYVÄSKYLÄ
Puhelin 014-3377 900
info@hotellimilton.com

www.hotellimilton.com